

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 454/2016
26.04.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.Ђ., због кривичног дела преваре из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ђ., адвоката Д.П., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Нишу Кв бр.1428/15 од 28.01.2016. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 бр.121/16 од 11.03.2016. године, у седници већа одржаној дана 26.04.2016. године, донео

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ђ., поднет против правноснажних решења Основног суда у Нишу Кв бр.1428/15 од 28.01.2016. године и Апелационог суда у Нишу Кж2 бр.121/16 од 11.03.2016. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу Кв бр.1428/15 од 28.01.2016. године одбачен је захтев и допуне захтева браниоца окривљеног С.Ђ. за понављање кривичног поступка, завршеног правноснажном пресудом Основног суда у Нишу К бр.319/10 од 12.10.2012. године, која је преиначена пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 бр.60/14 до 10.04.2014. године.

Решењем Апелационог суда у Нишу Кж2 бр.121/16 од 11.03.2016. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног С.Ђ. изјављена против решења Основног суда у Нишу Кв бр.1428/15 од 28.01.2016. године.

Против наведених решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног С.Ђ., адвокат Д.П., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. и 2. ЗКП, повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка и повреде закона раније важећег Законика о кривичном поступку из члана 468. став 1. тачка 10. у вези са чланом 369, са предлогом да Врховни касациони суд побијане одлуке укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање, а да се извршење кривичне санкције окривљеном одложи.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним или апелационим судом.

По ставу Врховног касационог суда, одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па сходно томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП-а може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП-а, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Из захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног С.Ђ. произилази да су битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП (члан 368. став 1. тачка 10. ранијег важећег ЗКП) и повреда закона из члана 439. тачка 1. ЗКП (члан 369. тачка 1. ранијег важећег ЗКП) истакнуте у погледу правноснажних пресуда којима је окривљени С.Ђ. оглашен кривим због извршења кривичног дела преваре из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ. Имајући у виду да су повреде закона због којих је иначе сходно члану 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном, истакнуте у односу на правноснажне пресуде, а не у односу на решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости поднет против правноснажних решења којим је одлучено о захтеву за понављање кривичног поступка, оценио као недозвољен.

Врховни касациони суд је оценио као недозвољени захтев за заштиту законитости против правноснажних решења којим је одлучено о захтеву за понављање кривичног поступка и у делу у коме је он поднет због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, јер наведена повреда не представља законски разлог у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих је окривљеном дозвољено подношење овог ванредног правног лека.

Из напред наведених разлога, донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**